

There are no translations available.

Thực tế cho thấy, rác thải điện tử đang là bài toán khó đối với các nhà môi trường học. Bởi số lượng thải ra mỗi năm càng lớn nhờ công nghệ phát triển chóng mặt. Trong khi đó, các chính sách hạn chế các thiết bị này như hạn chế điện môi trường trở nên trở ngại.

Làng ngập rác điện tử

Không khó khăn khi chúng tôi tìm kiếm vài thôn thuộc Miền Hào (Hàng Yên) để ghi nhận về rác thải điện tử. Tại đây, các loại tivi cũ, dàn âm thanh, tủ lạnh... được chôn cất lên nhau.

Theo người dân nơi đây, các mặt hàng điện tử thải loại từ các nơi được thu mua và gom về đây để lấy kim loại từ các bóng đèn, nhựa tái chế, thủy tinh... Các bóng đèn còn lại không mang lại lợi ích, họ chôn bỏ tại các bãi rác của làng ở ngoài đồng hoang vắng lung tung. Chính vì thế, hàng loạt bóng đèn tivi cũ (CRT) được bày la liệt ở một số khu vực thuộc các thôn này.

Cũng theo khảo sát của các nhà khoa học môi trường như Viện Khoa học & Công nghệ môi trường (Đài học Bách khoa Hà Nội) hay Khoa Hóa học (Đài học Khoa học tự nhiên Hà Nội) đã cho thấy thực tế nạn giải quyết bài toán rác thải điện tử. Theo đó, tủ lạnh loại bỏ thiết bị của các gia đình ngày càng gia tăng, thậm chí hơn 200% so với 10 năm trước đây. Cùng chi tiêu khảo sát đến năm 2020, Hà Nội sẽ loại bỏ hơn 160.000 tivi, 97.000 máy tính, 178.000 tủ lạnh, 136 máy giặt, 97.000 máy điều hòa nhiệt độ. Tại TPHCM có kho chứa 700.000 tivi, 290.000 máy tính, hơn 420.000 tủ lạnh, 339.000 máy giặt, 330.000 điều hòa nhiệt độ (số liệu thuộc Đài học Bách khoa Hà Nội). Rác thải điện tử đang là bài toán khó đối với các nhà môi trường học.

